

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Sacramentis In Genere Ac De Sacramentalibus Nec Non De Sacramentis Baptismi, Confirmationis, atque Extremæ Unctionis Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio LXI. Argumentum. Referuntur diversa nomina, quibus nuncupatur Sacramentum Extremæ Unctionis. De Octo Unctionibus Sacris, quæ practicantur ab Ecclesia Catholica, ac de earum mystica ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94638)

DE SACRAMENTO EXTREMÆ UNCTIONIS.

99

DECISIO LXI.

ARGUMENTUM.

Referuntur diversa nomina, quibus nuncupatur Sacramentum Extremæ Unctionis. De Octo Unctionibus Sacris, quæ practicantur ab Ecclesia Catholica, ac de earum mystica significatione: Quod Cadavera Sacerdotum à Græcis unguntur Oleo Sancto, antequam sepeliantur.

SUMMARIUM.

- 1 Extrema Unctionis nomina diversa.
- 2 Chrismate quid significet?
- 3 Unctiones octo in Ecclesia practicantur. Et quæ? Qualisve earum mystica significatione.
- 4 Cadavera Sacerdotum Oleo Sancto à Græcis unguntur.
- 5 Sacerdotum consecratio cum Oleo Sancto quàm sit anti qua?

QUONIAM Extremæ Unctionis Sacramentum institutum est ad delendas peccatorum reliquias, & à SS. Patribus nuncupatum est complementum Sacramenti Pœnitentiæ; ratio postulat, ut non solum has Decisiones de Pœnitentia, sed etiam de Extrema Unctione subiungamus. In primis autem notare oportet, quod hoc Sacramentum pluribus nominibus olim, & nunc est designatum: Si quidem à materia, ex qua constat *Primo* vocatur *Oleum Sanctum*; & sic illud nominant non solum frequentet Latini, sed etiam Græci, in quorum Eucharistia (id est, libro quotidianarum Orationum) legitur hic titulus: *Officium Olei Sancti*. Appellatum est *Secundo* non semel *Sanctum Chrismatis Oleum*; scilicet à modo, quo confertur, qui est per unctionem; Chrismate enim proprie significat inungere, ut notat Laurentius in *Anatheas Onomastica Verb. Chrismate*; unde Innocentius Papa I. electus Anno 402. in *Epist. ad Decentium* loquens de Verbis D. Jacobi Apostoli, *Infirmatur quis in vobis Sc. cap. ult. Vers. 14.* ita ait: *Non est dubium de fidelibus egrotantibus accipi, vel intelligi debere, qui Sancto Oleo Chrismatis perungi possunt.* Vocatur *Tertio* à Græcis etiam *Oratio cum oleo*, habito respectu ad materiam, & formam simul sumptam; id est, Oleum cum verbis deprecatoriis. *Quarto* dicitur etiam hoc Sacramentum *Pœnitentiæ consummativum*, ut in Concilio Tridentino *sess. 14. de eod. Sacram. in princ.* ob quamdam rationem sibi intrinsicam delendi culpas veniales, quæ post pœnitentiam remansissent. Hinc apud Græcos nonnulli introducebant pro satisfactione Sacramentali pœnitentibus dare hoc Sacramentum, quod prohibuit Innocentius IV. scribens ad Episcopum Tusculanum his verbis: *Nullis autem per Sacerdotes, vel confessores pro satisfactione Pœnitentiæ unctio aliqua solummodo injungatur; ut observat Gaspar. Ivenin. in Commentar. Histor. & dogmat. de Sacramentis Dissert. 7. in princ.* Vocatur *Quinto* à subiecto, à quo recipitur, *Unctio infirmorum*, ut inquit Concilium Tridentinum ubi supra. *Sexto* tandem appellatur *Extrema Unctio* ex ordine, quem habet ad alias unctiones istam præcedentes. Quare scire oportet, in Ecclesia Catholica esse in usu octo Unctiones Sacras; mysticam habentes significationem, & sunt sequentes.

Doct. Clericali Tom. I. Liber I.

Prima Cathemenorum, qui antequam baptizentur, Oleo Sancto unguntur in pectore, & scapulis, ad faciendos illos veros Athletas Christi, ut in conflictu, & adversitate toleranter sustinere valeant, tali fortitudine armati in ingressu fidei. *Secunda* est, quæ fit in vertice cum Sacro Chrismate statim post collatum Baptismum; ut calleant intelligentiam mysteriorum Fidei, & divinarum mandatorum. *Tertia* eodem Sacro Chrismate fit in fronte, dum fidelibus Sacramentum Confirmationis datur; ut sint fortes in fidei confessione, & impavidi. *Quarta* est qua Sacro Cathemenorum oleo unguntur manus Sacerdotum in eorum ordinatione, ad denotandum robur in internis animæ potentiis impressum, quæ characterizata remanet unctione Sancti Spiritus; ac præcipue, ut in Sacerdotalibus manibus ad supernaturalia opera eas extollendo vigor athleticus remaneat. *Quinta* est, quæ fit in capite, & in manibus Episcoporum, quando consecrantur, oleo quidem Sacro Chrismatis. Unguntur autem Pontifices in eorum consecratione Sacro Chrismate ad designandum in oleo nitorem conscientie, in balsamo odorem bonæ famæ; & fit Unctio prius in capite, ut eorum anima roboretur ad diligendum Deum ex tota mente, & extoto corde; ac gregem suum, & omnem proximum sicut seipsum; ac etiam ad significandam eorum auctoritatem, & dignitatem, quam assumunt tanquam Principes in Ecclesia, representantes ejusdem Ecclesie Summum Principem; & Caput qui est Christus: sicut enim Vir caput est mulieris, sic Episcopus Ecclesie Sponsæ suæ. Deinde Episcopi unguntur Sacro Chrismate etiam in manibus propter onera, & labores, quos assumere debent in regimine Diocesis, & ut ostendatur, eos accipere potestatem alios consecrandi, & benedicendi. *Sexta* est Unctio Regum, ac Reginarum, quæ fit in eorum brachio dextero, ad denotandam eorum fortitudinem in tuitione Justitiæ, ac populorum; & fit Oleo Sancto Cathemenorum, non Chrismatis, ut ostendatur differentia inter auctoritatem Pontificum, ac potestatem Regum. *Septima* est, quæ fit in consecratione Ecclesiarum, Altarium, Calicis, ac patinæ ad innuendam Sanctitatem tum locorum, tum instrumentorum, quibus Supremus Dei cultus, laetitia dictus, per Sacrificia exercetur, de quo latè egimus in nostris Decisionibus *De Sacrificio Missæ Decis. 41. & Decis. 43.* *Octava*, & ultima Unctio Sacra hæc est, de qua cœpimus agere, Extrema nuncupata, quia datur his tantum, qui ob infirmitatem existunt in extremo vitæ discrimine, Oleo Sancto infirmorum, ut infra declarabimus, & de supradicta variis Sacrarum Unctionum speciebus agunt DD. in *cap. Unico De Sacr. Unct. Magrius in Hierolex. Verb. Oleum Sanctum. Barbola de Episc. part. 1. tit. 1. cap. 5. Pax Jordanus rom. 1. libr. 3. tit. 5. & libr. 5. tit. 1. 9. 10. & 13. ubi alii allegantur, & Gaspar. Ivenin. d. dissert. 7. in princ.* Porro Magrius, ubi proximè testatur, à Græcis praticari nonam aliam unctionem Sacram, quàm faciunt liniendo cadavera Sacerdotum Oleo Sancto, antequam illa sepeliant hancque esse ceremoniam antiquissimam probat auctoritate S. Dionysii Areopagite *de Eccles. Hierarchia cap. 7.* ubi scribit de prædicta Unctione hæc dicens: *Tum Antistes oleo mortuum perfundit, san-*

N 2

Aqua

Atque precatione pro omnibus adhibita, in loco honorato corpus cum aliis ejusdem ordinis Sanctis corporibus reponit, & condit. Mox idem Sanctus Doctor ibidem mysterium hujus cæremoniæ explicat, inquit: *Ac tunc quidem olei perfusio ad Sacra linamenta eum, qui iniebat, vocabatur; nunc aurem oleum, quod infunditur, eum qui excessit à vita in ipsis certaminibus certasse, & decessisse declarat.* Ex quibus verbis ipse Magrius aliam colligit eruditionem notatu dignam, ita subdens: *Quod Sacerdotes antiquitus Oleo Sancto consecrabantur contra calumniantes recentiores Græcos, qui Latinorum ritum in consecrando Sacerdotes, & Episcopos, dum ordinantur, Oleo Sancto, calumniare, non cessant, & tamen evidenter à Dionysio Græco Doctore, & Apostolorum Discipulo affirmatur.*

DECISIO LXII.

ARGUMENTUM.

Probatur existentia Sacramenti Extremæ Unionis, ejusque Institutio facta à Christo Domino. Adducuntur rationes, ac auctoritates pro hac veritate desumptæ à Conciliis, à SS. Patribus, & à traditione Ecclesiæ. Confutantur Lutherani, ac Calvinistæ hoc Sacramentum negantes; & eorum argumenta resolvuntur. Ostenditur triplicem esse Traditionem Divinam, Apostolicam, & Ecclesiasticam. Compendiosa relatio nativitatis, vitæ, ac mortis Martini Lutheri. De origine & causâ Epistolæ D. Jacobi Apostoli.

SUMMARIUM.

- 1 Lutherani, & Calvinistæ negant Sacramentum Extremæ Unionis. Eorum argumenta num. 3. & seqq.
- 2 Extremam Unionem esse Sacramentum definit Concilium Florentinum, ac Tridentinum. Rationes, & fundamenta, num. 6.
- 4 Effectus Sacramenti non dependet à bonitate Ministri.
- 5 Epistola Divi Jacobi an sit vera, vel ficta? & num. 18.
- 7 Congruentia instituendi Sacramenti Extremæ Unionis.
- 8 Traditionum Apostolicarum vis, & auctoritas.
- 9 Testimonia SS. Patrum de veritate Sacramenti Extremæ Unionis.
- 10 Extrema Unctio non est danda impenitentibus.
- 11 S. Gregorii Magni ordo consecrandi Oleum infirmorum.
- 12 Hæreticorum confessio, quod Ecclesia primis quinque sæculis in nihilo erravit.
- 13 Concilia antiqua loquuntur de Sacramento Extremæ Unionis.
- 14 Articuli fidei alii habentur à Scriptura, alii à traditione.
- 15 Traditio triplex Divina, Apostolica, Ecclesiastica; ac de eisdem exempla.
- 16 Oratio fidei quid importet in Extrema Unctione?
- 17 Effectus Sacramenti Extremæ Unionis duplex? & qui?
- 19 Concilium confirmatum à Papa est Regula fidei.

20 Martini Lutheri hæresarchæ ortus, vitæ, & mortis compendiosa relatio.

21 S. Jacobus fuit promulgator, non autem institutor Extremæ Unionis, quæ ante scriptam ejus Epistolam erat in usu.

22 Epistola D. Pauli ad Romanos, & Epistola D. Jacobi, D. Petri, D. Joannis quo tempore sint conscriptæ? & quæ de causâ?

IN primis autem disputant Scholastici de existentia Sacramenti Extremæ Unionis, & quarunt Utrum Extrema Unctio verè, & propriè sit unum ex septem Sacramentis novæ legis? quod novissimis temporibus negarunt tum Lutherus de Captivitate Babilonica 3 tum Calvinus lib. 4. Instit. cap. 19. §. 18. quorum verba refert Gasp. Ivenin. d. Dissent. 7. q. 2. cap. 1. Nulli catholico dubitare licet, Extremam Unionem esse verum Sacramentum novæ legis à Christo Domino institutum; cum sic diffinitum sit ab Ecclesia præcipuè in Concilio Florentino, ut in eo legitur, & habetur in Constit. 19. Eugenii IV. Incipien. *Exultate &c.* §. 9. & in Concilio Tridentino sess. 14. De Sacramento Extremæ Unionis cap. 1. & de eodem Can. 1. ubi hæc verba: *Si quis dixerit, Extremam Unionem non esse verè, ac propriè Sacramentum à Christo Domino nostro institutum; & à beato Jacobo Apostolo promulgatum; sed ritum tantum acceptum à patribus, aut figmentum humanum: Anathema sit.* Certum est autem, quod Ecclesia Romana habet veram doctrinam Sacramentorum, & qui aliter sentit ab ipsa, est hæreticus, cap. Ad Abolendam De Hæreticis. Emin. Card. de Lauræa De Sacram. Extr. Unct. disp. 11. num. 5. & Mastrius in 4. sent. disp. 6. num. 7. Idcirco firma, ac inconcussa remanente hac veritate, breviter videnda sunt Lutheranorum, ac Calvinistarum argumenta contra ipsam; eorumdemque resolutio.

Primum eorum argumentum est, quod nullibi in Sacra Scriptura legatur, quod Extrema Unctio sit Sacramentum.

Secundum: Quod ex verbis Epistolæ Divi Jacobi cap. 5. Versu 14. *Infirmatur quis in vobis? inducat Presbyteros Ecclesiæ, & orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini; & oratio fidei salvabit infirmum; & alleviabit eum Dominus, & si in peccatis sit, remittentur ei,* desumi non potest, quod ipsa Extrema Unctio sit Sacramentum; siquidem effectus Sacramenti non debet pendere à bonitate, seu fide Ministri; quia licet hic sit malus, vel etiam infidelis, modò habeat intentionem faciendi, quod Christus instituit, & quod facit Ecclesia, Sacramentum sortitur suam effectum; ut omnes DD. docent de Baptismo, Eucharistia, ac aliis Sacramentis. Sed in Unctione Extrema Apostolus Jacobus dicit necessariam esse fidem Ministri, ibi: *Et oratio fidei salvabit infirmum.* Ergo ipsa non est Sacramentum.

Tertiò: Sacramenta debent operari suos effectus infallibiliter. Sed hoc non facit Extrema Unctio; nam cum ejus effectus sint sanitas corporis, & salus animæ, plurimi infirmi etiam Oleo Sancto uncti non convalescunt in corpore; nec affirmari potest, eos esse sanatos in anima; quia peccatorum remissio in præfatis verbis Apostoli non promittitur infallibiliter, sed tantum per modum deprecationis. Ergo.

Quartò: Multi ex antiquis dixerunt Epistolam illam Divi Jacobi non esse ab eo conscriptam; sed ab aliis confictam, ut ex Eusebio Cæsariensi lib. 2. Histor. cap. 23. notat S. Hieronymus De Scriptor. Eccl. Et Emin.